

השילוב: צחוק וזמ

הזמנים עתה קשים; אנשים אינם
הולכים באותה קלות לתיאטרונים
ולמקומות שעשועים. רק תוכנית
חזקה במיוחד מסוגלת למשוך אותם.
כדי להתגבר על כך פיתח כל
תיאטרון שיטה משלו, בוח משיכה
מיוחד. שיטתו של ליל-ה-לו:
יותר ריקודים, יותר צבעים, יותר
פזמונים, יותר חומור.
התיאטרון, שתמיד התמחה בהצגות
רבות קלילות, מגיש
הפעם, בתוכניתו
החדשה, הילולית,
ערבובית נעימה של
זמרה, מחול והומור,
העולה בהיקפה על כל
תוכניותיו הקודמות.
בהצגה משתתפים 42
אמנים, אשר חזק ניכר מהם
הנם כוחות צעירים מקומיים.
ביניהם: פזית בן-ארי (תמונת
השער), רקדנית-באלט צעירה, בת
18. פזית היא ילדת תל-אביב, למדה
מחול בסטודיה של אלישבע מונח,
התחילה זה עתה בחופעות מקצועיות.
התוכנית אינה פוסחת על ענייני
החיים החשובים ביותר. מעילות,
מסיחה-הכנסה, הפנמה-הנשים —
לכודם יש מקום. אלא שמשך שעה
קלה, לפחות, אין הם נושאים רציניים
כל כך.

להקת הבאלט תופסת חלק חשוב בתוכנית. במחול מלחמת-תרנגולים
מופיעים ארבעה זוגות בעלילה מקסיקאית של אהבה ודו-קרב.

דו-קרב

הד המזרח

בתוך ים מגנינות הגיאז נשמעים גם צלילי-מדג
מורחיים. שלושה צעירים תימניים רוקדים לפני מא